

DESTER

No. 12. DECEMBER 1960

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

1953 — 1958

De Tempel te Londen

Newchapel is een heel mooi gehuchtje in de omgeving van Lingfield, Surrey County, Engeland, ongeveer 24 mijl ten zuiden van Londen. Hier werd de tempel gebouwd. De grond werd ingewijd door President McKay op 10 augustus 1953. Het breken van de grond voor deze Tempel gebeurde op zaterdag 27 augustus 1955 toen het Tabernakelkoor Europa bezocht. Richard L. Evans van de Raad der Twaalven legde de hoeksteen op 11 mei 1957. De tempel werd op 7 september 1958 door President David O. McKay ingewijd. De tempel heeft een grondoppervlakte van 1300 m² en een vloeroppervlakte van 3400 m². Hij is opgetrokken van bouwstenen, bedekt met witte kalk. De spitse toren is bedekt met koper en verheft zich 160 voet boven de grond. Edward O. Anderson was de architect.

60e JAARGANG

Nr 12

INHOUD:

	Blz.
Kerstmis 1960	355
De boodschap van President Dr. Henry D. Moyle	356
De vraag van de maand	360
Een Kerstgroet	364
Een episode uit het leven van Joseph Smith	365
Hoe moeten wij bidden en hoe spreken .	367
De Utrechtse Districts-Conferentie . . .	369
De bloemen van het Mormonisme . . .	375
Klein Adventgebed	377
Gebeurtenissen in de zending	378
Een dag tjokvol geluk	384

Redacteur: J. HENRY VOLKER

Assistent:

President der Nederl. Zending.

A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Kerstmis 1960

Als Boodschap ter gelegenheid van de Kerstviering van dit jaar, zouden wij, uw broederen van het Zendingspresidentschap, de Heiligen van de Nederlandse Zending gaarne de volgende woorden ter overdenking willen geven. Woorden die eens, enige honderden jaren geleden, zijn uitgesproken door een man, die als een waar Heilige heeft geleefd: Franciscus van Assisi.

Hij bad als volgt:

„O God, maak mij een instrument voor Uw vrede; waar haat is, moge ik daar liefde zaaien; waar onrecht is gedaan, vergeving; waar twijfel heerst, geloof; waar wanhoop is, hoop; waar duisternis is gevallen, licht; waar droefheid voorkomt, vreugde.

O Goddelijke Meester, geef dat ik er niet zo zeer naar streef om vertroost te worden, doch om zelf troost te geven; niet zo zeer verlang om begrepen te worden dan wel om zelf te begrijpen; niet probeer om geliefd te worden maar om lief te hebben; want het is door geven dat wij zelf vergeven kunnen worden, en het is door het sterven dat wij tot eeuwig leven geboren worden”.

Het is onze innige wens dat wij allen ons mogen opmaken tot de viering van de geboorte van onze Zaligmaker, met dit gebed in ons hart. Juist in deze tijden, die, zoals wij van de hedendaagse dienst-knechten van onze Heer hebben kunnen horen, staan in het teken van de „Bespoediging aller dingen”, is het van zulk een uitermate groot belang dat wij, bij al onze activiteiten, het hoogste gebod van Jezus ook daadwerkelijk het hoogste houden.

Zij het dan also onze geliefde broeders en zusters. Wij wensen u een waarlijk gezegend Kerstfeest 1960 toe. Mogen wij het allen ingaan met het vaste gebed in het hart een „Instrument des vredes” te zijn. Wanneer wij dit kunnen doen, brengen wij het Kerstkind de beste gift die wij te geven hebben.

J. Henry Volker, President
J. Paul Jongkees, 1ste Raadgever
Hoyt W. Brewster jr, 2de Raadgever

DE BOODSCHAP

van President Dr. Henry D. Moyle.

Van links naar rechts: President Alvin R. Dyer, President der Europese Zending, President Henry D. Moyle, Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap en Chairman Wendell B. Mendenhall, van het Kerkelijk Bouwcomité.

De leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen beleefden in deze dagen een van de hoogtepunten sedert zij tot dit geloof zijn toegetreden. Dr. Henry D. Moyle uit Salt Lake City, Utah, U.S.A., één der beide raadgevers en naaste medewerker van President David O. McKay, arriveerde vrijdag 2 december j.l. op Schiphol, met een speciale boodschap voor de leden van West-Europa. Hij was vergezeld van Alvin R. Dyer, algemeen zendingspresident voor Europa (met standplaats Frankfurt/Main) en Wendell B. Mendenhall uit Salt Lake City, voorzitter van de kerkelijke bouwcommissie. Ook kwamen op diezelfde dag dertien Europese zendingspresidenten uit diverse landen (Engeland, Schotland, Frankrijk, Duitsland (3), Zwitserland, Oostenrijk, Denemarken, Zweden, Noorwegen, Finland en Nederland) naar Den Haag om met de Kerkleiders te vergaderen, waarbij tevens de 145 zendingen, die in Nederland en België werken, aanwezig waren.

Op de bijeenkomsten op zaterdagavond en zondag voor de leden en belangstellenden te Den Haag, Amsterdam en Rotterdam, zette Dr. Henry D. Moyle het doel van zijn komst uiteen.

Belangrijke gebieden in West-Europa, w.o. ook Nederland, zullen binnenkort niet meer tot het zendingsterrein behoren. Er zullen zgn. Ringen worden gevormd, kerkelijke rayons, die geheel zelfstandig en alleen onder opperste leiding van het Hoogste College in Salt Lake City, alle kerkelijke zaken zullen regelen en de belangen van de leden zullen behartigen.

Hiermee treedt voor de Nederlandse leden een geheel nieuwe fase in. Tot nu toe stond iedere gemeente, ieder district, onder directe leiding en toezicht van het presidium van de Nederlandse zending, dat in Den Haag gevestigd is. Alles wat er gebeurde geschiedde in overleg en met goedkeuring van dit College, dat bestaat uit een Zendingspresident (Amerikaan) en twee raadgevers, waarvan één Nederlander. Straks zal dus dit zendingspresidium, wat de aangelegenheden van de kerkelijke gemeenten en districten betreft, volledig worden uitgeschakeld. De diverse besturen zullen op eigen gezag kunnen handelen en alleen verantwoording verschuldigd zijn aan het Hoofd van de Kerk in Salt-Lake City. Deze grote zelfstandigheid zal worden ingeluid met de bouw van ongeveer 120 nieuwe kerken in West-Europa, waarvan \pm 20 (buiten de bestaande) in Nederland. Een bedrag van 200 miljoen gulden is voor het totaal beschikbaar gesteld. Zo zullen er o.m. in Amsterdam (2), Den Haag (2), Schiedam, Utrecht, Arnhem, Groningen en vele andere plaatsen binnen enkele jaren kerken worden gebouwd, waarvan de plannen door Amerikaanse architecten zijn ontworpen, doch door Nederlandse architecten worden uitgevoerd. De bouw zelf zal in hoofd-

De gasten van de Nederlands-Vlaamse Zending.

De gasten en zendelingen van de Nederlands-Vlaamse Zending.

zaak geschieden door Nederlandse jongemannen van onze Kerk onder leiding van vijftien jonge Amerikaanse broeders (vakmensen), die hiervoor door de Kerk zijn aangewezen. Het ligt in de bedoeling, dat dit in zendingsofdracht wordt uitgevoerd. Alleen de Nederlandse leden worden door hun geloofsgenoten uit de gemeente, waarvoor de kerk wordt gebouwd, gevoed en verzorgd. Deze vrijwillige zendingsofdracht duurt 2 à 2½ jaar en geschiedt geheel in overeenstemming met het Zendingswerk, dat jarenlang door onze Amerikaanse broeders hier wordt verricht. Op dezelfde wijze wordt van de Nederlandse leden, nu zij hun zelfstandigheid hebben verkregen, verwacht, dat ook zij het soortgelijke offer met liefde in dienst van hun kerk zullen brengen.

Dit was in korte trekken de boodschap, die Dr. Henry D. Moyle aan de Nederlandse leden van de Kerk kwam brengen. Elder Wendell B. Mendenhall legde er de nadruk op, hoe belangrijk het voor de leden zelf is, om aan de bouw mee te werken.

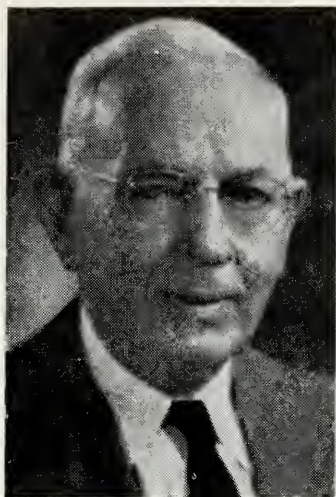
„Deze ervaring zal een weldaad en heilzaam zijn voor alle leden van de Kerk”, zei hij. „Hard werken en actief zijn geeft een grote voldoening en bouwt het karakter op. Het is een anker voor uw geloof.”

Dr. Henry D. Moyle besloot zijn rede met te zeggen: „Stelt uzelf in dienst van onze kerk. Hebt vertrouwen in God. Gij zult veel zegeningen ontvangen om dit werk te kunnen doen. Gij zijt bij onze kerk gekomen om deze te gebruiken voor haar doeleinden. Ik hoop en bid, dat u ze weet te onderscheiden en bereid zult zijn om de wereldlijke dingen terzijde te stellen voor het werk van het Koninkrijk Gods.”

Met grote belangstelling volgden de talrijke bezoekers van deze bijeenkomsten het betoog van de verschillende sprekers. Het enthousiasme voor de nieuwe richting die werd aangekondigd, was groot. Na afloop kwamen de Kerkleiders handen te kort om die van hun geloofsgenoten te drukken, die nog persoonlijk afscheid kwamen nemen, en te voldoen aan de verzoeken om handtekeningen van de talloze jongelui, die aan deze bijzondere gebeurtenis een blijvende herinnering wilden bewaren. Deze reacties gedurende en na de bijeenkomsten in alle drie hoofdsteden gaven blijk van een onbeperkt vertrouwen in de leiders en een geloofsovertuiging, die het welslagen van de grootste toekomstplannen ongetwijfeld mogelijk zal maken.

Han Gorter.

DE VRAAG

van de maand

door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

De volheid van het Evangelie

VRAAG: *In een van onze vergaderingen werd onlangs een vraag gesteld met betrekking tot de volgende verklaring in Leer & Verbonden, afd. 20, verzen 8 tot 11.*

„En gaf hem macht van omhoog om met de middelen, die van te voren werden bereid, het Boek van Mormon te vertalen;

„Dat een kroniek bevat van een gevallen volk en de volheid van het evangelie van Jezus Christus voor de niet-Joden, alsmede voor de Joden;

„Dat door inspiratie werd gegeven, en door de bediening van engelen aan anderen wordt bevestigd, en door hen aan de wereld wordt verkondigd”.

„Een van de broeders meende dat deze verklaring niet helemaal juist was, omdat in het Boek van Mormon niet over tempelverordeningen en andere dingen wordt gesproken, die voor onze zaligheid en die voor de doden noodzakelijk zijn. Onze leraar antwoordde dat de volheid van van het evangelie ongetwijfeld in dat gedeelte van de platen zou worden gevonden, dat nog niet vertaald is, doch deze verklaring voldeed de leden van de klas niet. Wilt U ons aan een beter begrip helpen?”

ANTWOORD: Het is niet buiten de orde voor de leden van de klas om naar een beter antwoord uit te zien. Het is nogal vreemd dat iemand kan menen dat de Heer een onwaarheid verkondigde, toen Hij deze openbaring gaf. Het is niet de Heer, die een fout maakt,

maar zij, die deze verklaring in twijfel trekken, maken een fout. Is het goed, dat bij een lid de gedachte leeft, dat Joseph Smith de mensen had bedrogen door iets neer te schrijven in de naam des Heren, dat niet volkomen in overeenstemming is met de feiten? La-

ten wij een zorgvuldiger en meer gebedsvol standpunt innemen; dan zullen wij ontdekken, dat er geen onjuistheid in de openbaring schuilt, maar dat hetgeen de Here verklaarde, waar is.

Laten wij in de eerste plaats eens nagaan wat de Heer bedoelde met „een volheid van het evangelie”. Hij bedoelde niet de indruk te vestigen dat *iedere* waarheid tot de verheffing in Gods Koninkrijk behorend, aan de Nephieten was gegeven en in het Boek van Mormon was opgetekend om aan Joden en niet-Joden te worden verkondigd in deze bedeling. Evenmin werd met deze verklaring gezegd, dat *iedere* waarheid, tot het celestiale koninkrijk behorend, in het Boek van Mormon te vinden zou zijn. Er zijn vele waarheden, die met de verheerlijking te maken hebben, die niet geopenbaard zijn en ook niet aan de mensen zullen worden geopenbaard zo lang zij sterfelijk zijn. Wij moeten toegeven, dat het een feit is, dat er vele dingen met betrekking tot de verheerlijking zijn, die nu niet kunnen worden ontvangen en voor de sterfelijke mens niet van belang zijn.

Deze waarheden werden niet aan de Nephieten gegeven en kunnen in deze tijd ook niet aan ons worden gegeven, want zij zijn op de behoeften van de sterfelijke staat geenszins van toepassing en we zouden ze ook in onze sterfelijke staat niet begrijpen. Deze dingen behoren tot het Koninkrijk Gods en zullen aan diegenen worden geopenbaard, die de celestiale heerlijkheid bereiken. Paulus heeft ons deze situatie duidelijk gemaakt in

de volgende woorden die hij aan de leden van de Kerk in Corinthe schreef:

„Ik ken eenen mensch in Christus, voor veertien jaren (of het geschied zij in het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet, God weet het) dat de zoodanige opgetrokken is geweest tot in den derden hemel;

„En ik ken een zoodanigen mensch (of het in het lichaam of buiten het lichaam geschied zij, ik weet het niet, God weet het)

„Dat hij opgetrokken is geweest in het paradijs, en gehoord heeft onuitsprekelijke woorden, die een mensch niet geoorloofd is te spreken. (2 Cor. 12 : 2-4)

Het is duidelijk dat er vele dingen zijn, die tot de verheffingen behoren, welke voor de onsterfelijke, verheerlijkte zielen zijn bestemd. De volheid van het evangelie, zoals in Leer & Verbonden wordt gezegd, heeft dan ook betrekking op de beginselen van zaligmaking, waardoor wij deze heerlijkheid kunnen bereiken. Daarom heeft de Here in het Boek van Mormon alles geopenbaard, wat nodig is om de mensen, die gewillig zijn daaraan gevolg te geven, de weg te wijzen naar een volheid van de zegeningen van het Koninkrijk Gods. Het Boek van Mormon bevat derhalve alle waarheden, die voor Joden en niet-Joden of welk volk dan ook, noodzakelijk zijn om hen op deze heerlijke verheffing in het celestiale koninkrijk van God voor te bereiden.

Het is buiten kijf, behoort het althans te zijn, dat het Boek van Mormon de eerste beginselen van

het evangelie leert: geloof in God, bekering van zonde, doop tot vergeving van zonden, de gave des Heiligen Geestes, gehoorzaamheid aan goddelijke wetten en dat de mens in onkunde omtrent deze goddelijke waarheden niet zalig kan worden. Het leert ook dat „goddeloosheid nooit geluk was” en dat niemand zalig kan worden zonder zich van zijn zonden te bekeren. De Here sprak tot zijn discipelen in niet mis te verstane woorden:

„...En niets onreins kan Zijn Koninkrijk ingaan; daarom gaat niemand in Zijn rust in, dan zij, die hun klederen in Mijn bloed hebben gewassen, wegens hun geloof, en de bekering van al hun zonden, en hun getrouwheid tot aan het einde”. (3 Nephi 27 : 19) In het Boek van Mormon vinden wij de duidelijkste verklaring van de opstanding der doden, die ooit aan de mens werd gegeven. Bedenkt dat er sommige waarheden in onze heilige verbintenissen zijn, die niet voor de wereld zijn bestemd. Deze komen natuurlijk niet in het Boek van Mormon voor. De Heiland leerde zijn discipelen vele dingen, die zij niet aan de wereld mochten openbaren en die slechts voor diegenen bestemd zijn, die hun verbintenissen in gerechtigheid hebben aangegaan. Deze en dergelijke dingen komen in het Boek van Mormon en de Bijbel niet voor, noch in enig ander uitgegeven boek.

Indien in het Boek van Mormon niet over de doop voor de doden wordt gesproken, zouden wij willen vragen: Waarom zou dat moe-

ten? Is de doop voor de doden niet precies hetzelfde principe als voor de levenden? Het antwoord hierop is natuurlijk: „Ja”. Er was geen doop voor de doden dan na de opstanding des Heren. Deze verordening werd niet voltrokken dan nadat Jezus de weg daartoe had geopend. Indien er dus geen melding wordt gemaakt van doop voor de doden in het Boek van Mormon, bewijst dat niet, dat zij, na Jezus' opstanding, zulke verordeningen in gevallen waar dat nodig was, niet konden verrichten, want zij hadden de volheid van het priesterschap.

Voorts moeten wij niet vergeten, dat gedurende een goede twee honderd jaar na het bezoek van de Heer aan de Nephieten, deze allen de beginselen van het evangelie onderhielden. Kinderen onder de vastgestelde leeftijd werden niet gedoopt en wij kunnen zeker geloven, dat in dat tijdperk van universele gerechtigheid de kinderen, die de leeftijd hadden bereikt, waarop zij voor hun daden verantwoordelijk kunnen worden gesteld, niet verwaarloosd werden. Wij mogen dan besluiten, dat de verklaring van de Heer in Leer & Verbonden geen geweld wordt aangedaan, want de doop na de opstanding van onze Heer is precies dezelfde verordening als die vóór zijn opstanding en voor zo ver de doden beterft, de uitbreiding ten behoeve van de doden van een beginsel, dat van den beginne door de eeuwen heen tot ons is gekomen.

Het is onze verantwoordelijkheid om alle verordeningen, noodzake-

lijk voor de doden, te verrichten, onverschillig wanneer zij geleefd hebben of gestorven zijn, van de tijd van Adam af tot nu toe. Ons is geleerd, dat dit *onze* verantwoordelijkheid is en dat de Heer in een tijd, door Hem bepaald, nadat wij alles hebben gedaan wat in ons vermogen is, het door openbaring mogelijk zal maken dat alle waardige doden uit alle eeuwen zalig kunnen worden. In het duizendjarig rijk zal dit grote werk worden verricht.

De kritiek, hier door een lid van de klas uitgeoefend, is de laatste jaren in discussies meer gehoord. Kunnen wij nu geen einde maken aan deze vruchteloze en onnodige discussies? Jaren geleden sprak President Charles W. Penrose de volgende woorden:

„Nu hebben sommige van onze broeders een hele discussie geopend over de volheid van het eeuwige evangelie. Ons wordt gezegd, dat het Boek van Mormon de volheid van het evangelie bevat, doch wij vernemen, dat zij, die daarover willen redetwisten, zeggen, dat het Boek van Mormon in 't geheel niet over het werk voor de doden spreekt en dat er nog veel meer dingen zijn, die, hoewel tot het evangelie behorend, niet in dat boek staan en toch wordt ons verteld, dat het boek „de volheid van het evangelie” bevat.

Maar wat is de volheid van het evangelie? Lees eens aandachtig de

openbaring betreffende de drie heerlijkheden in afdeling 76 van Leer & Verbonden en gij zult daar vinden wat de definitie van het evangelie is. Daar worden God, de Eeuwige Vader en Jezus Christus, Zijn Zoon en de Heilige Geest ons voorgehouden als de drie Personen in de Drieëenheid, God, de Vader, het Woord en de Heilige Geest, alle drie één God zijnde. Wanneer de mensen die leerstelling geloven en de verordeningen gehoorzamen, waarover in dezelfde lijst van beginselen wordt gesproken, krijgt ge de volheid van het evangelie om deze reden: Indien gij werkelijk gelooft in onze Eeuwige Vader en in zijn Zoon Jezus Christus, de Verlosser en naar Hem wilt luisteren, zult gij alles leren wat nodig is gedaan te worden voor de zaligmaking van de levenden en bevrijding van de doden.

Wanneer de mensen geloven en zich bekeren en bij goddelijke volmacht gedoopt worden en hun de Heilige Geest als een gave wordt geschonken, ontvangen zij het eeuwig evangelie. Wij plachten dit te noemen en het wordt nu in de openbaringen genoemd: de gave des Heiligen Geestes, de Heilige Geest, die van de Vader uitgaat door de onmetelijke ruimte, die leidt en bestuurt en verlicht, een licht, dat licht in en van zichzelf is, hetwelk is de Geest van intelligentie, het licht van de waarheid.

Een Kerstgroet

De tijd gaat sneller, naarmate de mens ouder wordt. Voor het kind is een jaar een onoverzienbaar tijdperk, voor de volwassene als ware het een ademtocht.

Verwonderd vraagt hij zich af: „Waar is de tijd gebleven”?

Het is december, de maand waarin het eeuwen oude Sint-Nicolaasfeest wordt gevierd en de mensen van hun genegenheid jegens familie en vrienden doen blijken door hen met geschenken te verrassen en de kinderen een bijzonder groot feest wordt bereid. Maar de maand december kent nog een ander feest en het is daarvan, dat wij wilden spreken. U begrijpt natuurlijk welk feest wordt bedoeld: het Kerstfeest.

Wij worden daarmee herinnerd aan de belangrijkste gebeurtenis in de aardse geschiedenis der mensheid, doch wie in deze wereld van haat, hebzucht, machtsbegeerte en achterdocht, geeft zich daar rekenschap van tijdens de feestvreugde, noch daarvoor, noch daarna? Wie draagt in zijn hart het geloof en de overtuiging met zich, dat op de vraag: „Waarom is die gebeurtenis zo allerbelangrijkst”? het antwoord behoort te zijn: „Omdat het Kind van Bethlehem, Wiens geboorte wij gaan vieren, waarlijk is Jezus Christus, de Zoon van de levende God, de Verlosser en Heiland der wereld!”

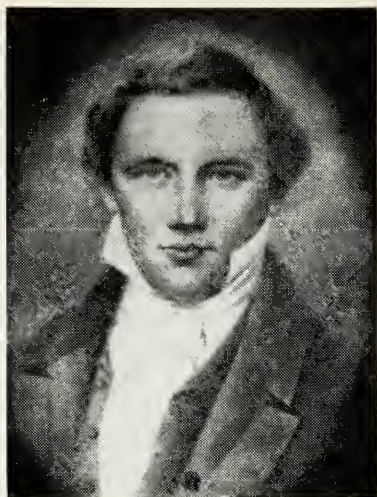
Als dit geloof in alle harten een plaats kon vinden, zou de aarde haar paradijsheerlijkheid reeds hebben herwonnen. Maar die tijd is nog niet aangebroken.

Slechts weinigen zijn er, die dit geloof hebben en met overtuiging kunnen zeggen: „Ja, ik weet, dat dit kind Gods Eniggeboren Zoon is, mijn Heiland en Verlosser; Hij leeft, Die eens Zijn leven gaf voor mij aan 't kruis!”

Tot die weinigen behoren de oprechte, getrouwe leden van Christus' Kerk. Tot hen zeggen wij — en in 't bijzonder tot hen, die nog niet lang geleden een verbond met hun Vader in de Hemel sloten — Blijft getrouw aan dat verbond; weest goedsmoeds, wat in de wereld ook moge gebeuren. Hij, Wiens geboorte gij straks gaat vieren, zeide tot Zijn discipelen: „Mijn vrede geef Ik u: niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zijt niet versaagd. . . Ik ben met u tot aan het einde der wereld. . . Ik heb de wereld overwonnen. „En wat Hij toen tot hen zeide, zegt Hij nu tot u! Dat het u dan gegeven moge zijn dit heilige feest te vieren met de gedachte aan deze Zijn belofte en in uw hart het gebed om kracht te volharden tot het einde, is de wens en bede van

de Redactie van „De Ster”.

Een episode uit het leven van Joseph Smith

De drie en twintigste van deze maand zal het 155 jaar geleden zijn, dat de eerste Profeet van de laatste bedeling van het Evangelie te Sharon in de staat Vermont in het oosten van de Verenigde Staten werd geboren. Enige woorden, aan de nagedachtenis van deze grote figuur, mogen in deze aflevering van „De Ster” een plaats vinden. Daar de beperkte plaatsruimte een uitgebreide verhandeling niet toelaat, zal ik mij bepalen tot het weergeven van een gebeurtenis in zijn veelbewogen leven, die deze Profeet ten voeten uit als een van God geroepene tekent. Het was toen Joseph en zijn broeders in een leeg huis gevangen waren gezet, dat de volgende dramatische gebeurtenis, door Parley P. Pratt verteld, plaats greep.

„Het was in een van die eindeloze nachten, dat wij daar lagen en ons slapende hielden, dat onze harten en oren pijnlijk werden getroffen, toen wij uren lang moesten luiste-

ren naar de obscene grappen, de vreselijke vloeken en godslasteringen en vuile taal van onze bewakers met kolonel Price aan 't hoofd, terwijl zij elkander hun daden van plundering, roof, moord, enz. vertelden, die zij onder de Mormonen in Far West en omgeving hadden bedreven. Zij pochten zelfs op hun schending met geweld van vrouwen, dochters en maagden en van het doodschieten of knuppelen van mannen, vrouwen en kinderen. Ik had er naar geluisterd totdat ik er van walgde. Geschokt en ontsteld en zo hevig verontwaardigd was ik, dat ik mij nauwelijks kon weerhouden op te staan en de bewakers het mijne te zeggen. Ik had echter niets tegen Joseph of iemand anders gezegd, ofschoon ik naast hem lag en wist, dat hij wakker was.

Plotseling stond hij op en met donderende stem als die van een brullende leeuw, voegde hij, voor zo ver ik het mij kan herinneren,

hun de volgende woorden toe:

„Stil, jullie duivels uit de eeuwige hel! In de naam van Jezus Christus gelast en beveel ik jullie stil te zijn. Geen minuut langer wil ik leven om zulke taal aan te horen. Houd op er mee of jullie of ik sterven ogenblikkelijk!”

„Hij zweeg, rechtop staande in verschrikkelijke majesteit. Gekeutend en wapenloos, kalm, bedaard en waardig als een engel keek hij neer op de sidderende bewakers, die hun wapens lieten zakken of op de grond lieten vallen. Hun knieën sloegen tegen elkaar en zij, in een hoek kruipend of zich aan zijn voeten kronkelend, vroegen hem om vergeving en hielden zich

rustig totdat zij werden afgelost.

Ik heb dienaren van het recht gezien, gekleed in magistrale gewaden, tot wie misdadigers werden geleid, wier leven aan een zijden draad hing in de gerechtshoven van Engeland; ik heb een congres bijgewoond, dat, in plechtige zitting, wetten voor een natie uitvaardigde; ik heb getracht mij koningen voor te stellen, koninklijke hoven, tronen en kronen, keizers, die bijeen kwamen om over het lot van koninkrijken te beslissen, doch waardigheid en majesteit heb ik slechts eenmaal gezien, in ketenen, in de nacht, in een gevangenis in een onbekend dorp in Missouri”.

*Geen haat zal ooit de wereld verbeteren maar broederschap.
Jinaradjadasa.*

*

Het woord „si vis pacem para bellum” (wie den vrede wil, bereide zich ten oorlog) heeft zijn geldigheid verloren. Ik zou dit spreekwoord zo veranderen: „Wilt gij de vrede, zo verhoog haar waarde”.

Rellstab.

*

*Luiheid is het grote aas, waarmee de hel naar zielen hengelt.
Thomas d’Aquino.*

*

*Al onze sociale en politieke arbeid is een nerveus jagen, dat ons innerlijk vermoordt, wanneer niet ieder van ons elke morgen uit het allerheiligste komt, waar wij Gods genade ondervinden, de verzoening met God, de vrede voor onze ziel.
(Tolstoi en Jezus).
Prof. Karl Heim.*

Hoe moeten wij bidden en hoe spreken?

2 Nephi 32 : 9

Gij moet altijd bidden. Het gebed heeft men omschreven als de directe nadering van de mens tot God, om iets te verzoeken of in gemeenschap met Hem te zijn. „Gebeden”, zegt Dr. John. A. Widtsoe, de Apostel, „worden altijd gehoord en verhoord, zelfs indien niet zoals wij verwachten. Het in de geest verfrist opstaan uit een gebed is op zichzelf reeds een verhoring”. Dr. Widtsoe beveelt geregelde tijden van gebed in het huisgezin aan, indien dat mogelijk is. „Het is goed”, zo zegt hij, „met het gezin in gebed te gaan, vlak voor het gebruiken van de maaltijd, wanneer de meeste leden aanwezig zijn.”

Familiegebed. Indien er meer familiegebeden waren, zou er meer neiging zijn thuis om kleine misslagen, zo gewoon voor zwakke stervelingen, over het hoofd te zien en te vergeven; er zou groter eenheid thuis zijn en minder echtscheidingen, die een vloek zijn voor de gemeenschap; kinderen zouden voor hun ouders meer eerbied hebben; de band der liefde zou sterker zijn en er zouden minder verloren zonen en dochters en minder misdrijven wezen; er zou meer gezondheid, meer welvaart en tevredenheid zijn, wegens het meer algemeen onderhouden van het Woord van Wijsheid en de wet van tienden en vastenoffers.

Persoonlijke Gebeden. Maar familiegebeden nemen niet de plaats in van persoonlijke aanbidding en zijn ook niet als zodanig bedoeld. Het is wel bekend, dat de Here hierover zegt: „Maar gij, indien gij bidt, ga in uw binnenkamer, en de deur gesloten hebbende, bid tot uw Vader, die in het verborgen is; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal u in het openbaar vergelden”. Ieder menselijk wezen staat aan verleidingen bloot en heeft zwakheden, die hem behoren aan te sporen om in het geheim te bidden, om te belijden, om nederig om vergeving te vragen en meer kracht om weerstand te bieden, hetgeen voor iemand anders onmogelijk van belang kan zijn. Veelvuldige geheime gebeden zijn de telefoonverbindingen met ons hemels tehuis, die het best tot stand kunnen worden gebracht in een cel, die het lawaai en de verwarring van een drukke wereld buitensluit.

Openbare Gebeden. En dan zijn daar de openbare vergaderingen. Deze bijwonen is een plicht tegenover de gemeenschap, alwaar zij worden gehouden. De Apostel Paulus waarschuwt tegen de gewoonte om het

vergaderen met elkander na te laten, zoals sommigen doen. Als dat voorbeeld algemeen zou worden nagevolgd, zouden de openbare vergaderingen verlopen en de gemeenschap zou haar invloed ten goede verliezen.

Het gewone excuus voor gebrek aan belangstelling in godsdienstige bijeenkomsten is, dat er niets van te leren valt. „Je hoort toch steeds weer hetzelfde”.

Deze kritiek geeft natuurlijk vaak de schatting weer van de gemiddelde toespraak. Of die kritiek gerechtvaardigd is of niet, hangt voor een groot deel af van de gesteldheid van de criticus. Maar de toespraak is niet het enige in de dienst en misschien niet eens het meest essentiële. De tegenwoordigheid van onze Heiland, in Zijn Heilige Geest, als op de dag van het Pinksterfeest, wanneer en waar dan ook twee of drie in Zijn naam vergaderd zijn; het sacrament, waardoor onze verbonden met de Heer worden vernieuwd, de inspirerende zangen van vreugde en lof, de gebeden en dankzeggingen en devotie zijn de noodzakelijke kenmerken van een Christelijke godsdienstoefening. Zij zijn voor een gezond geestelijk leven even nodig als een zuivere atmosfeer voor het lichaam. Mannen en vrouwen moeten elkanders gezelschap zoeken. Vaak gaan zij, die de vergaderingen van de Kerk mijden, naar wereldse organisaties met twijfelachtige oogmerken en activiteiten.

Toch is de toespraak een belangrijk onderdeel van de godsdienstoefening. De spreker, die aan de oproep gehoor geeft om op de kansel te staan, heeft een grote verantwoordelijkheid. Als een afgezant van God, moet hij een boodschap hebben te brengen.

Hij moet het podium niet beschouwen als een plaats, waar hij werkelijke of vermeende talenten ten toon kan spreiden; nog minder als een gelegenheid om zich te oefenen in openbaar spreken, wat hij beter thuis kan doen, tijdens een familiebijeenkomst. Geleid door de Heilige Geest, zal hij de kansel beschouwen als een feesttafel, vanwaar het brood des levens in overvloed wordt uitgedeeld, niet in de vorm van harde korsten of half gebakken deeg, maar als heerlijke broden, vers van de gloeiende spaanders op het altaar van stille overpeinzing en innig gebed.

*Vaak treft een pijl in 't wilde weggeschoten
Een wit, dat nooit de schutter had bedoeld,
En menig woord werd acht'loos uitgesproken,
Dat lang daarna herdacht werd en gevoeld.*

Longfellow.

De Utrechtse Districts-Conferentie

Zondag 27 november was het de beurt aan de kerkleden en vrienden van de Kerk in het district Utrecht om te constateren, dat werkelijk grote veranderingen in het zendingsveld hebben plaats gegrepen. Die zondag stond, evenals dit met andere districten, niet geleid door een zending, in voorgaande conferenties het geval is geweest, ook deze conferentie onder leiding van een locale Priesterschapsdrager.

De morgendienst werd vooraf gegaan door een bijeenkomst van alle Priesterschapsdragers uit het district, die van 8.45 tot 9.45 duurde en gepreseed werd door de zendingspresident J. Henry Volker en geleid door de districtspresident Arie D. Jongkees. Nadat lied 130 „Gij Ouderlingen Israëls” was gezongen en Broeder Willem van Rijswijk was voorgegaan in gebed, sprak President J. Paul Jongkees, 1e raadgever in het zendingsbestuur, opbouwende doch ook ernstig vermanende woorden, de plichten en de grote en heilige verantwoording betreffende, die op de schouders van iedere Priesterschapsdrager rusten.

Na deze toespraak werden de ouderlingen, de Aäronische Priesterschapsdragers boven de 21 jaar en die onder de 21 jaar in aparte groepen verdeeld ter bespreking van de belangen, meer in het bijzonder de groep betreffende. Nadat allen zich weer hadden verzameld, sloot Elder May deze vergadering met gebed.

De ochtendvergadering, evenals de Priesterschapsvergadering in het gebouw Trianon Oude Gracht 252 te Utrecht gehouden, gepreseed door de Zendingpresident J. Henry Volker en onder leiding staande van de President van het Utrechtse district, werd te 10 uur met een woord van welkom door laatstgenoemde geopend.

Nadat lied 165, „Ziet wij zaaien”, door alle aanwezigen was gezongen en Broeder ten Broeke, Secretaris in het Utrechtse gemeentebestuur, het openingsgebed had uitgesproken, zongen de Z.H.V. zusters uit Hilversum lied 140, „Het Licht van de Morgen”. De districtspresident, hierna het woord verkrijgend, knoopte zijn toespraak aan de woorden van het lied: „’t Licht van de morgen tint goudgeel de lucht”. . . „Jezus heeft leven, Nieuw Leven gebracht”. Wij leven in een tijd, dat het avondrood van de Nieuwe Dag reeds zichtbaar wordt. De wederkomst van Christus is nabij. Hij heeft door Zijn Offerdood het eeuwige leven mogelijk gemaakt, niet alleen voor hen, die in Zijn tijd leefden, niet alleen voor ons, maar voor allen, die Hem willen aannemen, de doden inclus. Het Nieuw Leven, dat ook voor hen is, die de boodschap willen horen en aannemen, die de bringers van blijde tijding verkondigen.

De tweede spreker, Broeder Willem van Rijswijk, 2de Raadgever in het Zondagsschoolhoofdbestuur, sprak over het grote belang voor de

kinderen om regelmatig de Zondagsschool te bezoeken en de plicht van de ouders om te zorgen, dat hun kinderen dat ook doen.

De derde spreker, Broeder Stade uit Amsterdam, eerste Raadgever in het 1e Ouderlingenquorum, over de profeten van het Oude Testament sprekende, zeide: „Zij werden gehaat en ook geacht. Maar hoe dan ook, zij hadden veel vreugde vanwege het Evangelie, (Daniel, Jesaja). Hetzelfde geschiedde met Joseph Smith en de zijnen, 130 jaar geleden. Spreker eindigde met de raad: Lees Psalm 138, „Ik zal U loven met mijn gehele hart”.

Zuster Annemarie Koning, tweede Raadgeefster in het O.O.V. hoofdbestuur, hierna het woord verkrijgend, ziet in gedachten een kind fietsend door een drukke straat gaan. Zijn gang is onzeker, slingerend met het stuur vervolgt het zijn weg, terwijl aan alle kanten het gevaar op hem loert. Zulk een kind kan niet zonder geleide, het heeft een leidende hand nodig om het voor ongelukken te behoeden. Er is maar een smal pad voor hem, waarlangs hij kan gaan. Zo ook in het leven, de geestelijke weg, die naar volmaking voert. De O.O.V. is een hulpmiddel daartoe. Daarom heeft Brigham Young, de oprichter van de O.O.V., gezegd: „Laat de kinderen meer dan één dag per week bijeen komen, niet alleen op zondag, om kennis op te doen”.

„Er was eens een jonge olifant”, aldus de volgende spreker, Broeder Gout, Gemeentepresident van Utrecht, die door een jonge man geplaagd werd. Het dier was weerloos en kon niets terug doen. Jaren daarna echter, kwamen plager en geplaagde weer tegenover elkander te staan. Een olifant vergeet nooit en deze olifant, de man ziende, doodde hem. „Oog om oog, tand om tand”. Zo zegt de Mozaïsche Wet. Dat is de leerstof van de lagere school, maar in de hogere school wordt het Evangelie onderwezen.

„Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren”. Er zijn onder ons leden, die in dit opzicht nog volgens de lagere wet handelen. Maar laat ons de woorden van het gebed ernstig overwegen, want wanneer wij niet bereid zijn te vergeven, zal God ons ook niet vergeven. Maak het met uw broeder of zuster onder vier ogen in orde, indien dat niet mogelijk blijkt, ga dan naar het gemeentebestuur, maar meng er niet anderen in, die er niets mee te maken hebben. Spreker eindigt met te verwijzen naar de gelijkenis van de onbarmhartige dienstknecht. Lied 155 werd daarna door de aanwezigen gezongen.

Zuster Frölich, Presidente van het Hoofdbestuur van de Z.H.V., geeft haar getuigenis en spreekt haar dankbaarheid uit voor het feit, dat er eenheid is in haar gezin, eenheid van geloof, eenheid van streven. Ook is zij dankbaar voor de goddelijk ingestelde Zusterhulpvereniging in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zij is een levende Kerk en God verwacht van ons, dat wij eerbied betonen voor Zijn Kerk. Als tussenlied werd één couplet van lied 38 gezongen.

Elder Fred Cuthbertson, supervising Elder van het Utrechtse District,

hierna sprekend, zegt dat het niet nodig is veel kennis omtrent het Evangelie te hebben om gedcoopt te worden. In de dagen van Petrus werden 3000 mensen op één dag gedoopt, die onmogelijk veel kennis vergaard konden hebben. Christus vroeg aan Petrus wat hij wenste. Hij antwoordde, dat hij, wanneer zijn aardse zending zou zijn beëindigd, hij in het Koninkrijk van God mocht binnengaan. Christus zeide: „Dat verlangen is goed, maar Johannes heeft meer verlangd, namelijk om niet te sterven, opdat hij vele zielen tot Mij zou mogen brengen”. Ook nu, in deze tijd worden zielen gezocht om tot de kudde toe te voegen. Leden en zendelingen moeten hierin samenwerken. Nu telt de Kerk bijna 2 miljoen leden. Met goede samenwerking vormen wij allen een leger van 2 miljoen zendelingen.

„In mijn zendingstijd heb ik geleerd geduldig te zijn”, aldus Elder James R. Clark. Het is voor mij de eerste maal, dat ik in een conferentie word geroepen om te spreken en daar heb ik geduldig op gewacht. Doch niet alleen ik ben geroepen, allen die lid van deze Kerk zijn, behoren gewillig te zijn aan het verzoek om een taak te vervullen, gehoor te geven. Doch sommigen zeggen: ik heb geen tijd, ik wil liever een betere gelegenheid afwachten. Maar wanneer komt die? De tijd is kort en is gegeven om ons te bekeren en ons voor te bereiden op het eeuwige leven.

Spreker eindigt met het geven van zijn getuigenis, dat hij weet, dat het Evangelie van Jezus Christus op aarde hersteld is en in deze Kerk gepredikt wordt.

J. Paul Jongkees, eerste Raadgever in het Zendingsbestuur, als laatste spreker van deze morgen het woord voerend, haalt een herinnering op uit zijn jeugd, toen hij nog in Soerabaia woonde en daar een simpel liedje leerde van de zon, die ondergaat, van de schaduw, die zich uitstrekt, op welk uur van de dag de schimmen uit hun dagslaap ontwaken en de koer in de stal zich te ruste vlijt. Het is het beeld van de wereld in deze tijd. De zon gaat onder over het avondland, de geestelijke duisternis neemt toe, en voor hen, die zeggen: „Alles wel in Zion, alles is wel, er is niets meer te doen, is het slaapuur gekomen. De schimmen echter, de volgelingen van Satan, zijn uiterst waakzaam en zijn er op uit om er nog meer in slaap te sussen. Voor de wijzen is de tijd echter ook aangebroken om extra waakzaam te zijn en niet in valse rust en vrede zich neer te vlijen. Dank zij de profetisch leiding, die ons geschonken is, weten wij, dat de dag van bekering voor Europa is aangebroken. Dit is het woord van de Profeet en wie het woord eens Profeten ontvangt in de naam van een profeet, zal het loon eens profeten ontvangen en wie een rechtvaardige ontvangt in de naam eens rechtvaardigen, zal het loon van een rechtvaardige ontvangen. Wat is meerder? Wij leven in een zeer bijzondere tijd, de wederkomst des Heren is nabij, deins daarom niet voor uw plicht terug. Denk aan de eerste Nefhi, die zeide dat de Here ons geen gebod zal geven of Hij zal

tevens de weg bereiden voor het vervullen daarvan. Aan de lokale leden o.a. de taak de nieuwe bekeerlingen te helpen en te leiden waar nodig. Een belangrijke taak, zoals alle taken in Gods Koninkrijk belangrijk zijn.

De ochtendvergadering werd beëindigd met het zingen van lied 171 door de gezamenlijke leden van de Zustershulpverenigingen van het Utrechtse district en met het slotgebed, dat door Broeder Rosema, President van de Gemeente Zeist, werd uitgesproken.

De vergadering werd door 120 personen bijgewoond.

Gedurende de tijd tussen de ochtend- en namiddag vergadering kwamen de onderorganisaties: Zondagsschool, O.O.V. en Jeugdwerk onder leiding van vertegenwoordigers en vertegenwoordigsters der hoofdbesturen van deze respectievelijke verenigingen bijeen om de specifieke aangelegenheden van hun organisaties te bespreken. Inmiddels hadden de zusters van de Utrechtse Z.H.V. ook niet stil gezeten, maar op voortreffelijke wijze voor de inwendige mens gezorgd.

De middagdienst, die om drie uur begon en onder presidium en leiding stond van dezelfde personen, in het verslag over de ochtenddienst genoemd, werd na een woord van welkom door de districts-president, geopend met het zingen van lied 199, waarna Broeder Brouwer, tweede Raadgever in het Utrechtse gemeentebestuur, voorging in gebed. De leden van de Hilversumse Z.H.V. zongen daarna een lied uit het oude zangboek, no. 221: Toen het Avondlied verstomde. Vervolgens kreeg Elder Schvaneveldt, Secretaris van de Nederlandse zending, gelegenheid de Algemene- en Zendingsautoriteiten ter ondersteuning voor te stellen, alsmede de lokale functionarissen.

De eerste spreker van deze middag, Elder Brewster jr., tweede Raadgever in het Zendingsbestuur, sprekende over de veranderingen, die in de zending hadden plaats gegrepen, zeide, dat nog twee districten en vier gemeenten onder leiding van zendelingen stonden. De andere zendelingen doen uitsluitend zendingswerk. Het profetische woord van President David O. McKay gaat in vervulling. President Alvin Dyer, President van de Europese zending, zeide tot President McKay, dat hij het aantal bekeerlingen voor 1961 in Europa op twintig duizend schatte. „U zult er meer hebben”, zeide de Profeet. Hoe komt het, dat er nu zo veel meer komen? Zijn de zendelingen van nu beter dan die van vroeger? Neen, maar de mensen zijn nu meer bereid om naar hen te luisteren. Vroeger kregen zij 50 lessen, één per week, later 35, toen 17, nu zeven. Alleen het belangrijkste wordt hun verkondigd, de eerste beginselen, waarna zij, door de doop en het opleggen der handen voor het ontvangen van de gave des Heiligen Geestes, verder zullen gaan en meer leren, vooral wanneer de lokale leden de woorden van Petrus indachtig zijn: Versterk uw broederen!

Zuster van de Put, van het Hoofdbestuur van de Genealogische Vereniging, hierna het woord verkrijgend, zeide; Het is goed, dat belangrijke dingen meerdere malen gezegd worden. Zo deed ook Moroni, toen hij Joseph Smith de belangrijke boodschap betreffende de gouden platen bracht. Wij zijn hier op aarde voor een belangrijk doel: het werken voor onze doden, de kinderen van onze Hemelse Vader. Wij hebben aardse ouders en hemelse ouders. De laatste zijn de voornaamste. Zij kennen al hun kinderen en geen van hen willen zij missen. Zij wensen ze allen in Hun tegenwoordigheid terug en onze Oudste Broeder heeft de weg daartoe geopend. Maar voor de doden, opdat ook zij die weg kunnen gaan, is het genealogisch werk nodig. Het is een spannend en boeiend werk. Spreekster eindigt met een uiteenzetting van de inrichting van een stamboomlijst.

Als tussenlied werd lied 137 door de aanwezigen staande gezongen.

Zuster van Os, Overzienster van het Jeugdwerk in de Nederlandse zending, bepleitte het grote belang van het Jeugdwerk voor de kinderen onder de twaalf jaar, op welke leeftijd zij naar de O.O.V. gaan. Laat de ouders toch de grote verantwoordelijkheid beseffen, die zij tegenover hun kinderen hebben. De Zondagschool alleen, hoe zeer belangrijk ook, is niet voldoende, want het gaat boven al om de lessen en niet om de spelletjes alleen. Voor uw kind is alleen het beste goed genoeg, want de kinderen van nu zijn de leiders van de toekomst.

De volgende spreekster, Zuster de Visser, Overzienster van het Jeugdwerk in het Utrechtse district en ex-locale zendelinge, sprak in onderling verband met deze twee ambten. Wij worden in ons werk geleid door de Heilige Geest, indien wij naar Hem willen luisteren en de woorden, onder Zijn leiding gesproken, zijn plechtig en waar, want het zal u gegeven worden wat te zeggen. Onze kennis berust op waarheid en dus behoeven wij niet bang te zijn, wat in de wereld ook gebeurt. En de kinderen, de waarheid geleerd hebbende, zullen zonder angst door het leven gaan.

Elder May, vervolgens het woord verkrijgend, sprak over het werk in Noord-Brabant, in Eindhoven, 's-Hertogenbosch, Breda, Tilburg, in welke plaatsen zendelingen onder zijn leiding werkzaam zijn. Een nieuw zendelingsdistrict werd daar georganiseerd en er wordt met succes gearbeid. Wij verkondigen de mooiste leerstelling, die maar te verkondigen is: het plan van zaligheid, de eerste beginselen. Wij, als zendelingen, verkondigen geloof, bekering, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden. Wat zij nodig hebben, is de leiding van de Heilige Geest. Wij volgen de raad van Paulus op: geef melk aan wie de vaste spijs nog niet kunnen verdragen. Kinderen, kleine kinderen geeft men melk en nieuw gedoopten zijn in het Evangelie nog kleine kinderen en daarom verkondigen wij hun de eerste beginselen.

De laatste spreker in deze Conferentie, Elder J. Henry Volker, President van de Nederlandse zending, prees het werk van de leden en de

toespraken, zijnde geïnspireerd. Het is noodzakelijk de nieuwe leden te verwelkomen om hen thuis te doen gevoelen. Wij allen staan in de waarheid en wij moeten de waarheid gehoorzamen. Wijlen President Heber J. Grant heeft eens gezegd: „Het heerlijkste, wat op aarde is geschied sedert de zending van de Heiland, is de verschijning van God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus aan Joseph Smith”. Het nieuwe plan doet de Kerk snel groeien, 10 tot 15 0/0.

Vroeger gingen de leden emigreren, nu blijven ze hier om de zegeningen te ontvangen voor hun getrouwheid. Volgend jaar zal het honderd jaar geleden zijn, dat de eerste zendeling in Nederland voet aan wal zette. Toen was er niets, nu komt er geld uit Utah om vijf of zes kerken te bouwen in Nederland. Een groep werkzendingen, vijftien in getal en naar ik meen allen Hollanders, vaklieden, komen daartoe naar Nederland, zoals ook in Nieuw-Zeeland en elders is geschied. Volgend jaar wordt het eerste gebouw in Amsterdam opgetrokken, daar komen er twee, de derde komt in Utrecht, wij hebben veel medewerking, maar het is zeer moeilijk om bouwgrond te krijgen. Ook stuiten wij op tegenstand. Waarom zo veel kerken? Ge hebt toch niet zo veel leden? Maar als de kerken er eenmaal zijn, zullen zij komen. De Kerk in Utah bestrijdt 80 0/0 van de bouwkosten, het werkzendingencrediet vormt de overige 20 0/0, doch de leden moeten hen ondersteunen. Kerken worden door ons zelf gebouwd en zo is het altijd geweest: scholen, kerken, universiteiten, alles als resultaat van getrouwheid. Wanneer zij de mooie kerken zien, komen zij uit belangstelling en weldra zullen wij gereed zijn hier in Nederland een Ring van Zion te hebben, die in Engeland reeds is.

De Profeet heeft gesproken. Europa is bereid het Evangelie te ontvangen. Grote vooruitgang zal weldra te zien zijn. Spoedig zal een Profeet hier zijn en hij zal ons veel te zeggen hebben. Breng uw vrienden naar die vergadering mee. Wij zijn met de waarheid gezegend en vele zegeningen wachten ons, wanneer wij in de waarheid blijven.

Toen President Volker zijn toespraak beëindigd had, zongen de Zusters van de verenigde Zusterhulpverenigingen lied 188. Broeder Frans de Visser ging voor in dankgebed en hiermede was de Utrechtse Conferentie, die door 134 personen werd bijgewoond, geschiedenis geworden.

A. D. J.

De moeilijkheid met sommige mensen is, dat zij hun fouten niet willen bekennen. Dat zouden wij wel doen — indien we ze hadden.

Improvement Era.

De bloemen van het Mormonisme

*

Eens zeide een dichter: „Bloemen werden op de aarde gezet opdat zij vreugde zouden brengen en de wereld verfraaien”.

De grootste dichter, die de wereld ooit heeft gekend had de bloemen lief.

Hij sprak: „Aanmerkt de leliën des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden niet en spinnen niet, en Ik zeg u, dat ook Salomon in al zijn heerlijkheid niet bekleed is geweest gelijk een van deze”.

En omdat Hij zoveel van bloemen hield nam Hij Zich voor, om eens in de Bedeling van de volheid der tijden een schone Bloementuin aan te leggen. Deze zou gelegen zijn in een land uitverkoren boven alle landen. . . . en de naam van de tuinier zou Jozef zijn. . . . De belangrijkste wortelen zouden Gebed en Openbaring zijn: gebed voor al diegenen, die naar wijsheid verlangen; en openbaring ter bevrediging van dat verlangen. . . .

De lente is de gunstigste tijd voor de tuinbouw. Zo ook in de lente van het jaar 1820: de gehele natuur was in opschudding. . . . de vogels zongen opgewonden. . . . want nu was eindelijk de tijd gekomen voor het aanplanten van de tuin!

Jozef gaf hiervan getuigenis toen hij verhaalde: „. . . en ik zag recht boven mijn hoofd een lichtkolom, sterker glanzend dan de zon, die geleidelijk nederdaalde, tot het schijnsel mij bereikte. . . . Ik zag twee personen, wier glans en heerlijkheid alle beschrijving tart, boven mij in de lucht staan. Een Hunner sprak tot mij, mij bij de naam noemende, en zeide, op de ander wijzend: „Dit is Mijn geliefde Zoon; hoor Hem”. Op deze wijze werd Jezus de grote Heer en Wetgever van de Tuin. Het zonlicht en het water, die bij het planten te pas kwamen waren bekend als de machten van het Priesterschap. . . . Dus werd de Tuin geplant en hij bloeide voorspoedig; en alle bloemen kregen een eigen geur welke zich door de Tuin verspreidde en hem met een zoete lucht doordrong.

Er kwamen nog anderen, die uitverkoren waren, om de bloemen te verzorgen. Een sterke wingerd werd geplant wiens lange ranken zich vanuit de tuin naar alle windstreken vertakten: deze werd het Zendingswerk genaamd, en hij bloeide zeer en droeg vele vruchten en groeide uit naar verre landen en naties. Want de grote Koning had gezegd:

„Mijn schapen zullen Mijn stem horen. . . .”

Op een goede dag maakte de tuinier zijn opwachting bij de Koning en zeide: „Zie o Koning, daar is een wilde plek in Uw tuin; graag zou ik hem willen ontginnen”. En de Koning sprak: „Wij zullen er lelies planten. . . . de lelies der reinheid; en wie de geur dezer bloemen inademt zal lopen en niet mat worden; en de Engel der Verwoesting zal aan hem voorbijgaan en hem niet doden. . . . Want tabak is niet goed voor de mens, noch sterke drank. . . .”

Daarna ging de tuinier rozen planten, rode en witte rozen; de rode voor de Liefde, de witte. . . . voor de Trouw. Want het huwelijk werd door God, de Koning ingesteld. . . . voor eeuwig.

En ook de rozen gedijden. . . . en er werden Tempelen voor hen gebouwd. . . . Huizen voor de grote Heer. De Tuin werd een rozetuin. . . . Overall bloeiden ze. . . . lieflijke rozen met hun tere knoppen: de kinderen des Konings.

Er werden ook nog andere bloemen geplant. . . . zoals de bescheiden driekleurige viooltjes. . . . Viooltjes der nederigheid en der bedachtzaamheid. Hun fijne geur ademde hun boodschap uit over de Tuin: „Wees nederig en God uw Koning zal u aan de hand leiden en uw gebeden verhoren”.

Verderop plantte de tuinier vergeet-mij-nietjes, de kleine Tiende, en hij zeide tot de Heer: „Als Gij mij voorspoed schenken wilt, zal ik U zeker voor al Uw goedheid een tiende vergeet-mij-niet schenken. . . .” Op deze wijze breidde de Tuin zich meer en meer uit, en zijn heerlijke geur steeg op en verspreidde zich door de lucht heinde en ver.

Maar toen kwamen er boze mensen, die van de Tuin hadden gehoord en hem wilden vernietigen, (want hij was waarlijk een wonderbaar werk en een wonder). Maar het lukte hun niet, want de wortels der bloemen waren te diep geplant in de bodem der waarheid. Toen trachtten zij de tuinier te doden denkende zó alle bloemen tot sterven te brengen. Doch de tuinier kende hun slechtheid en plantte méér en steeds méér bloemen. . . . ditmaal schitterende anjelierien. . . . witte anjelierien. . . . omdat de Koning verkondigd had dat er, „zonder de doden geen zaligheid is. . . .” En deze bloemen verkregen de geest van Elia, zó sterk, dat de harten der kinderen zich tot de vaders wendden, opdat de gehele aarde niet met de ban geslagen zou worden en de arme bloemen sterven. . . .

Maar uiteindelijk, nadat hij vele malen door de vijand gevangen genomen was, moest de tuinier toch sterven en ging hij als een lam ter slachting, met een rein geweten tegenover de mensen en tegenover de Koning, zijn God.

Doch ziet! de bloemen stierven niet; want een andere tuinier werd

aangesteld om voor hen te zorgen. En sindsdien hebben de bloemen niet opgehouden te bloeien en vrucht te dragen.

De vrucht van die Tuin is de Jeugd van Zion... die blijde, schone jeugd, met haar reine gedachten en haar sterke lichamen die zij verkreeg omdat zij groeide temidden van de Wingerd der Reinheid... En haar zielen zullen zich eenmaal in werelden vol tuinen ontplooien, terwijl hun stemmen de eer van de Koning aller Tuinen in eeuwigheid zullen prijzen...

En gij, o mens, die tobt langs het pad des levens... pluk toch bloemen langs uw weg!... Die kostelijke Bloemen van het Mormonisme... pluk ze nu! Want nimmermeer zult gij deze weg gaan...

KLEIN ADVENTGEBED

*Dat Gij tot ons hebt willen komen
toen, in de stal van Bethlehem,
en nu in Tokio en Rome,
in New York en in Doetinchem.*

*Ja, waar ter wereld ooit ook mensen
zich wagen in de goede strijd —
Heb dank, o Heer, dat G' over grenzen
van ruimt' en tijd genaderd zijt.*

*Tot waar Uw zusters en Uw broeders
gebukt gaan onder 't aardse kruis.
Zegen ons, kind'ren, vaders, moeders,
en breng ons eenmaal bij U thuis.*

*Dat eeuwig Thuis blijv' ons verlangen,
leid ons erheen, Heer, door Uw Geest;
U rijzen dankbaar onze zangen,
straks vieren wij weer blij Uw Feest.*

Zr. E. d. J.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Alkema, Johan Marten; 14 augustus 1960 te Harlingen
Eckhardt, Liahona; 4 september 1960 te Rotterdam Noord.
Andriessen, Margaretha Catharina; 6 november 1960 te Rotterdam Noord.
Bloema, Barbara; 6 november 1960 te Rotterdam Noord.
Bloema, Jürgen Detlef; 6 november 1960 te Rotterdam Noord.
Verhoeven, Mattheus Stoffel; 20 november 1960 te Eindhoven.
Dobber, Gerritje; 20 november 1960 te Eindhoven.

GEDOOPT IN DE VERSCHILLENDE PLAATSEN:

Assen

van den Berg, Alberta Gesina; 19 november 1960.
van den Berg, Gesina Antje; 19 november 1960.
van den Berg, Jan Willem; 19 november 1960.
van den Berg, Annie; 19 november 1960.
van den Berg, Harm Klaas; 19 november 1960.

Amsterdam

Heyne, Willem Henry; 2 november 1960.
Heyne, Annie Coba Hanna; 2 november 1960.
Rab, Cornelis Herman; 5 november 1960.
van der Zee, Marinus; 6 november 1960.
Roos, Wilhelmina; 17 november 1960.
Roos, Wilhelmina Otsiena; 17 november 1960.
Roos, Minno Maarten; 17 november 1960.
Tukker, Anna Cornelia; 18 november 1960.
Baher, Dea Gloria; 18 november 1960.
Baaij, Wilhelmina; 20 november 1960.
Klaver, Helena Sibillo; 20 november 1960.
Klaarmond, Hedy; 24 november 1960.
Klaarmond, Dorotie; 24 november 1960.
Klaarmond, Biancha; 24 november 1960.
Klaarmond, Charles Leonard; 24 november 1960.

Apeldoorn

Schaffer, Theresia; 16 november 1960.
Brinkman, Antionia Johanna; 1 december 1960.

Arnhem

Jansen, Cornelis; 27 november 1960.
Ekelmans, Albert Johannes; 29 november 1960.

Beverwijk

Jansen, Maud Edmé; 28 november 1960.
Schenk, Marianne Nicoline; 28 november 1960.

Den Bosch

Reinders, Elie; 7 november 1960.
Reinders, Eduard Antonius; 7 november 1960
Broecks, Magdalena; 18 november 1960.

Breda

Unglaub, Hubertine Josephine; 3 november 1960.

Delft

Poppe, Florida Emma; 30 november 1960.

Den Haag

Dalebout, Maria; 6 november 1960.

Browsers, Helena Anna Christina; 28 november 1960.

Browsers, Yolanda; 28 november 1960.

Browsers, Magdalena Christina; 28 november 1960.

Den Helder

Kries, Jan; 5 november 1960.

Dordrecht

Schulderson, Jannetje Carolina; 25 november 1960.

Wedemijer, Antje; 25 november 1960.

Ede

van der Hidde, Johanna; 20 november 1960.

Eindhoven

Tubbing, Hugo Gerardus; 5 november 1960.

Dobber, Gijsbertus; 6 november 1960.

Dobber, Gijsbertus Henricus; 6 november 1960.

Dobber, Wilhelmus Gerardus; 6 november 1960.

Dobber, Huberta Harrietta; 6 november 1960.

Dobber, Johannes Jakobus; 6 november 1960.

Emmen

Wolters, Herman; 5 november 1960.

Wolters, Klazina; 5 november 1960.

Wolters, Willem; 5 november 1960.

Wolters, Jan; 12 november 1960.

Enschede

Hoebee, Elly Dunlop; 15 november 1960.

Hoebee, Gerhardus Arnoldus Augustinus; 15 november 1960.

Numans, Wilhelmina Geertruida; 20 november 1960.

Numans, Eric; 20 november 1960.

Numans, Anton Ronald; 20 november 1960.

Numans, James Henri; 20 november 1960.

Hofte, Gerrit Jan; 20 november 1960.

Gent

Magelincq, Ginette Marie Angele; 5 november 1960.

Magelincq, Rudy Marie Charle Marc; 5 november 1960.

Keyzer, Mare Gillium; 5 november 1960.

de Velder, Ida Francisca; 5 november 1960.

de Velder, Albanus Julianus; 5 november 1960.

Servaes, Ruddy Justin Roger; 5 november 1960.

Verschraegen, Ann May; 7 november 1960.

Groningen

Rademaker, Ralph; 2 november 1960.
Holtes, Rokajah Endjoem; 15 november 1960.
Eerhard, Trijntje Greetje Fokkelina; 13 november 1960.
Damkat, Jan; 22 november 1960.

Haarlem

Oosterhof, Veronica Marie; 5 november 1960.

Harlingen

de Vries, Marie Sieuwke; 23 november 1960.
de Vries, Nelly; 23 november 1960.
de Vries, Johanna; 23 november 1960.

Leiden

Teske, Cathalina; 10 november 1960.
Teske, Christiaan; 10 november 1960.

Nijmegen

Steffin, Theresia Margaretha; 6 november 1960.
Steffin, Charl Juliet Freddy; 6 november 1960.
Peperzak, Johanna Wilhelmina; 30 november 1960.
Peperzak, Johanna Jacoba Maartje; 30 november 1960.
Peperzak, Teunis Johannes; 30 november 1960.

Rotterdam Noord

de Heer, Suze; 4 november 1960.
Nieuwenhuis, Julie Willemine Elisabeth; 15 november 1960.
Munné, Teresa; 12 november 1960.

Rotterdam Zuid

Bakker, Ingrid Mariska; 3 november 1960.
Bakker, Ronald Edward; 3 november 1960.
Bakker, Lucien Raymond; 3 november 1960.
Brand, Dirk Hendrik; 7 november 1960.
Brand, Eva Elfriede; 7 november 1960.
Brand, Jan; 7 november 1960.
Schroeter, Margaretha Claaske; 12 november 1960.
Vermij, Adriaantje; 12 november 1960.
Verburg, Marten; 15 november 1960.
Kool, Alida Elizabeth; 15 november 1960.
Blom, Wilhelmina Everdina; 15 november 1960.
Blom, Marian; 15 november 1960.
van 't Hoenderdaal, Willem; 27 november 1960.

Schiedam

Rijkels, Cornelia Marie Jeanne; 11 november 1960.

Utrecht

Borg, Dirk; 20 november 1960.
Borg, Bouchiena; 20 november 1960.
Brouwer, Max Adriaan; 23 november 1960.
Kolk, Tonia Maria; 30 november 1960.

Kolk, Alberte; 30 november 1960.
Kolk, Marianne; 30 november 1960.
Kolk, Alyda Wilhelmina; 30 november 1960.
Kolk, Willem; 30 november 1960.

VERHOGINGEN EN VERORDENINGEN IN HET PRIESTERSCHAP

Amersfoort

Swarts, René Alexander; 6 november 1960 als leraar.

Amsterdam

Varenkamp, Johannes Casper Coenraad Willem; 23 oktober 1960 als diaken.
Fikkerman, Antonie Gerardus; 20 november 1960 als diaken.
Karvink, Albertus Antonius; 28 augustus 1960 als diaken.
Heuperman, Johannes Cornelis; 20 november 1960 als priester.
Opperman, Melchert E.; 20 november 1960 als priester.
Koldijk, Johan August; 20 november 1960 als priester.

Arnhem

Tonsbeek, Johan Thijs Eugene; 25 september 1960 als diaken.
Meyer, Andries Gerrit; 28 augustus 1960 als diaken.
Jansen, Cornelis; 27 november 1960 als diaken.

Delft

van Hooff, Waltherus Christoforus; 27 november 1960 als diaken.

Den Haag

Knegt, Albert; 2 oktober 1960 als ouderling.
Van Os, Johan Leo; 9 oktober 1960 als leraar.
Kuipers, Grieto; 9 oktober 1960 als leraar.
Postma, Engbert Frederik; 16 oktober 1960 als diaken.
Swart, Siward Jacobus; 23 oktober 1960 als diaken.
van Lottum, 9 oktober 1960 als diaken.
Kleyweg, Jozua Christiaan Edward; 16 oktober 1960 als leraar.
van Zwet, Franciscus Marius; 9 oktober 1960 als leraar.

Den Helder

Kries, Jan; 6 november 1960 als diaken.

Dordrecht

Hoornweg, Cornelis Jacobus; 13 november 1960 als diaken.
de Mie, Reinier; 13 november 1960 als diaken.
Vernes, Willem; 20 november 1960 als ouderling.

Eindhoven

Verhoeven, Matthews Cornelius Antonius; 18 september 1960 als diaken.

Enschede

Numans, Eric; 20 november 1960 als diaken.
Hofte, Gerrit Jan; 20 november 1960 als diaken.
Numans, Anton Ronald; 20 november 1960 als diaken.
Numans, James Henri; 20 november 1960 als diaken.

Haarlem

Thuis, Anton; 6 november 1960 als priester.
Vreven, Antonie August Sr.; 30 oktober 1960 als diaken.
Vreven, Antonie August Jr.; 30 oktober 1960 als diaken.

Mechelen

Scheers, Lodewijk Baptist Sophia; 6 november 1960 als diaken.

Nijmegen

Steffin, Charl Juliet Freddy; 6 november 1960 als diaken.

Rotterdam Noord

Engelbregt, Justus; 6 november 1960 als leraar.
Nieuwenhuis, Johan Gradus; 6 november 1960 als diaken.
van der Torre, Dirk; 20 november 1960 als ouderling.

Gent

Servaes, Gilbert Julien Louis; 30 oktober 1960 als diaken.
de Sutter, Remi; 30 oktober 1960 als diaken.

Schiedam

Geertsma, Albert; 20 november 1960 als ouderling.

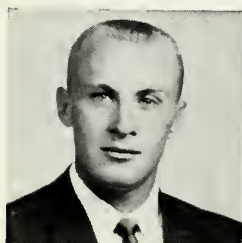
OVERGEPLAATST

Hixson, Richard S.; van Den Haag naar Leiden.
Workman, Verle A.; van Leiden naar Den Haag.
Greeff, Remi H.; van Amersfoort als Reizende Elder.
Bush, Robert L.; van Amstelveen als Reizende Elder.
Eastman, Donald; van Den Haag naar Amersfoort.
Petersen, LeRoy; van Hilversum naar Amstelveen.
Van Dyke, Karl; van Rotterdam naar Hilversum.
De Ryke, Robert; van Zendingsschool naar Den Haag.
Furner, Jan Taylor, van Zendingsschool naar Rotterdam.
Van der Laan, Rudolph; van Reizende Elder als Supervising Elder in Groningen.
De Hart, Dennis L.; van Oostende als Reizende Elder.
Tesch, J. Lynn; van Zaandam naar Oostende.
Rackham, Lawrence; van Amsterdam naar Zaandam.
Grimes, Larry; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord.
Brown, William; van Amersfoort naar Den Bosch.
Dabel, John; van Delft naar Amersfoort.
van Uitert, Raymond; van Zendingsschool naar Delft.
Visser, Ralph; van IJmuiden naar Amsterdam.
Johnson, Alvin D.; van Leiden naar Amsterdam.
Landward, Larry; van Zendingsschool naar Leiden.
Weenig, Paul; van Zendingsschool naar IJmuiden.
Van Dijke, Gerald; van Amsterdam naar Den Haag.
Warnock, Richard; van Amsterdam naar Tilburg.
Andersen, George; van Zwolle naar Amsterdam.
Heaps, Dale; van Eindhoven naar Zwolle.
Taylor, Robert E.; van Zeist naar Tilburg.
Zeeman, J. Lamar; van Dordrecht naar Sneek.
Griffin, Lynn; van Den Haag naar Sneek.
Allred, Phillip; van Rotterdam Zuid naar Dordrecht.
Mackay, James L.; van Zendingsschool naar Den Haag.

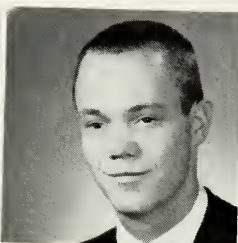
Blodgett, Gary; van Mechelen naar Antwerpen.
 Marda, Willem; van Antwerpen naar Mechelen.
 Post, Hindrik, van Zendingsschool naar Rotterdam Zuid.
 Dijkman, Victor; van Zendingsschool naar Eindhoven.
 Peterson, Richard L.; van Zendingsschool naar Zeist.
 Dallof, Terry; van Zendingsschool naar Den Haag.

AANGEKOMEN

Post, Hendrik; van Plain City, Utah.
 Dijkman, Victor S.; van Salt Lake City, Utah.
 Mackay, James L.; van Van Nuys, Californië.
 Dallof, Terry D.; van Ogden, Utah.
 Buma, Grant; van Salt Lake City, Utah.
 Van Woerkom, David Dean; van Portland, Oregon.
 Peterson, Richard L.; van San Diego, Californië.
 Van Blankenstein, Cornelius Leendert; van Alberta, Canada.

Hendrik Post

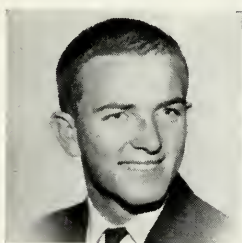
Victor S. Dijkman

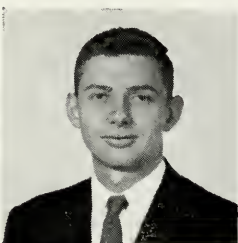
James L. Mackay

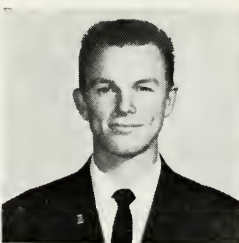
Terry D. Dallof

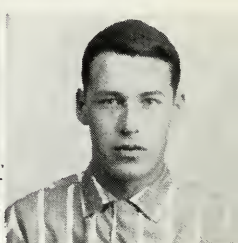
Grant Buma

David D. Van Woerkom

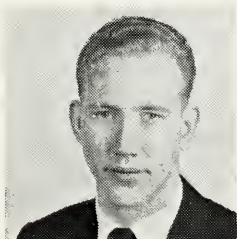
Richard L. Peterson

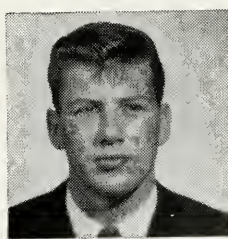
C. L. Van Blankenstein

VERTROKKEN

Hyte, Ronald D.; aangekomen 5 mei 1958. Vertrokken 16 november 1960.
 Werkzaam geweest: Utrecht, Enschede, Oostende, Amsterdam, Leeuwarden als Gemeente President, en Rotterdam Noord.
 De Haan, Charles Greg; aangekomen 21 mei 1958. Vertrokken 16 november 1960.
 Werkzaam geweest: Gouda, Schiedam, Den Haag, Zaandam, Nijmegen als Gemeente President en Groningen als Districts President.

Ronald D. Hyte

Charles G. De Haan

EEN DAG TJOKVOL GELUK

Een
dag
tjokvol
geluk luid'
in voor U en de
Uwen, bidt ons hart,
en dat een gloed van
vriendschapszin versmelte Uw
zorgen en Uw smart. Dat opgeruimd-
heid heerse nu, doortint'le Uw prettig
Kerstgedoe. En strale uit and'rer ogen U het
licht van medeleven toe. Laat jubelklanken, zang-
gedruis verhogen 't ware Kerstgenot, laat orgeltonen
vullen 't huis, de boodschap ruisen van Uw God. Dat welbe-
laden zij Uw dis; geniet ervan
met dankbaarheid.

Het Kerstkind
WAS, de
Godszoon
IS. Hij
k o m t,
ja, komt!
Zijn wij bereid?